

У Х В А Л А
ПЕРШОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Могильного Володимира Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремого положення абзацу першого пункту 4³ розділу XV „Прикінцеві положення“ Закону України „Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування“

м. К и ї в
3 грудня 2019 року
№ 306-1(І)/2019

Справа № 3-288/2019(6894/19)

Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Колісника Віктора Павловича – головуючого,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Філюка Петра Годосьовича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Могильного Володимира Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремого положення абзацу першого пункту 4³ розділу XV „Прикінцеві положення“ Закону України „Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування“ від 9 липня 2003 року № 1058–IV (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 49–51, ст. 376).

Заслухавши суддю-доповідача Філюка П.Т. та дослідивши матеріали справи, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Могильний В.М. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України (конституційність) окреме положення абзацу першого пункту 4³ розділу XV „Прикінцеві положення“ Закону України „Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування“ від 9 липня 2003 року № 1058–IV (далі – Закон).

Згідно з абзацом першим пункту 4³ розділу XV „Прикінцеві положення“ Закону пенсії, призначені відповідно до Закону до набрання чинності Законом України „Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо підвищення пенсій“, з 1 жовтня 2017 року перераховуються із застосуванням середньої заробітної плати (доходу) в Україні, з якої сплачено страхові внески, обчисленої як середній показник за 2014, 2015 та 2016 роки із застосуванням величини оцінки одного року страхового стажу в розмірі 1 %.

Могильний В.М. вважає окреме положення абзацу першого пункту 4³ розділу XV „Прикінцеві положення“ Закону, а саме „із застосуванням величини оцінки одного року страхового стажу в розмірі 1 %“, таким, що суперечить статті 8, частині першій статті 9, частині третій статті 22, частинам першій, четвертій, п’ятій статті 41 Конституції України.

З аналізу конституційної скарги та долучених до неї матеріалів вбачається таке.

У червні 2018 року автор клопотання звернувся до Головного управління Пенсійного фонду України в місті Києві (далі – Управління) із заявою про перерахунок раніше призначеної пенсії на підставі частини четвертої статті 42 Закону. Управління здійснило перерахунок призначеної пенсії Могильному В.М. із застосуванням величини оцінки одного року страхового стажу в розмірі 1 %.

Не погодившись з проведеним перерахунком призначеної пенсії, автор клопотання звернувся до Окружного адміністративного суду міста Києва з позовом до Управління про зобов’язання здійснити перерахунок призначеної

пенсії із застосуванням величини оцінки одного року страхового стажу в розмірі 1,35 %. Окружний адміністративний суд міста Києва рішенням від 17 травня 2019 року у задоволенні позову Могильного В.М. відмовив. Шостий апеляційний адміністративний суд постановою від 4 вересня 2019 року апеляційну скаргу Могильного В.М. залишив без задоволення, а рішення Окружного адміністративного суду міста Києва від 17 травня 2019 року – без змін.

Верховний Суд ухвалою від 30 вересня 2019 року відмовив у відкритті касаційного провадження за касаційною скаргою Могильного В.М. на рішення судів першої та апеляційної інстанцій зважаючи на те, що судові рішення ухвалені у справі, яка віднесена до категорії справ незначної складності, а з наведених у касаційній скарзі матеріалів не вбачається наявності виняткових обставин.

Обґрунтовуючи неконституційність окремого положення абзацу першого пункту 4³ розділу XV „Прикінцеві положення“ Закону, Могильний В.М. посилається на положення Конституції України, Рішення Конституційного Суду України від 2 листопада 2004 року № 15-рп/2004, наводить статтю 1 Першого протоколу до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року (далі – Конвенція) та практику Європейського суду з прав людини.

Автор клопотання наголошує, що стаття 1 „Захист власності“ Першого протоколу до Конвенції поширюється, зокрема, на право на пенсію. Визначення величини оцінки одного року страхового стажу в розмірі 1 % Могильний В.М. вважає звуженням обсягу його конституційного права власності.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститись обґрунтування тверджень щодо

неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що автор клопотання, стверджуючи про неконституційність окремого положення абзацу першого пункту 4³ розділу XV „Прикінцеві положення“ Закону, наводить лише положення Конституції України, Рішення Конституційного Суду України від 2 листопада 2004 року № 15-рп/2004, статтю 1 Першого протоколу до Конвенції та практику Європейського суду з прав людини.

Проте цитування приписів Конституції України, наведення змісту положень законів, міжнародних документів, посилення на рішення Конституційного Суду України, Європейського суду з прав людини без аргументації невідповідності Конституції України оспорюваних положень закону не є обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності (ухвали Великої палати Конституційного Суду України від 24 травня 2018 року № 23-у/2018, від 24 травня 2018 року № 24-у/2018, від 31 травня 2018 року № 27-у/2018, від 7 червня 2018 року № 34-у/2018).

Стверджуючи про неконституційність окремого положення абзацу першого пункту 4³ розділу XV „Прикінцеві положення“ Закону, автор клопотання не наводить обґрунтування того, в чому саме полягає його невідповідність статті 8, частині першій статті 9, частині третій статті 22, частинам першій, четвертій, п'ятій статті 41 Конституції України.

Отже, Могильний В.М. не навів обґрунтування тверджень щодо неконституційності окремого положення абзацу першого пункту 4³ розділу XV „Прикінцеві положення“ Закону, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Перша колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Могильного Володимира Миколайовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремого положення абзацу першого пункту 4³ розділу XV „Прикінцеві положення“ Закону України „Про загальнообов’язкове державне пенсійне страхування“ від 9 липня 2003 року № 1058–IV на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ця Ухвала є остаточною.

**ПЕРША КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**